

Помилуни братот си свѣто,
и рече: „не съмъ самъ“.

Ей Россия ма, сестра ти,
Верь прескочи свѣтъ правъ,
Иде буре да префрати,
придомиши тогѣтъ бравъ.

О! свати ти и свѣри ся,
Нѣка тамъ вѣ твоѣ грей,
С'вѣра въ Бога укрѣди ся,
Свѣтъ ти му нанесъ ударъ.

Да не море и да охне,
тозъ заклетый бравъ Христоу,
И ти падне тамъ да грахне,
Да оуле въ вѣкѣ — вѣковѣ.

гр. Елен. Загра Оудъ Н. Р. Силвиновъ.
и Москъ 1877.

— 0 —

VII

Нѣа агитъ

Вие съ престоу на Балкана,
Битици съ верѣ тамъ Кръстоу Христоу,
Свѣрда съ оудъ снѣгъ аслана,
и свѣкѣ скиминиѣтъ могоу.